

ALTER ECHO

REVISTĂ ANIVERSARĂ

Nr. 13 / 2026

Revista Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”
CRAIOVA

PER ASPERA AD ASTRA

- 1881-2026 - **145** de ani de la înființarea ȘCOLII FIILOR DE MILITARI
- 2016-2026 - **10** ani de la reînființarea COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”

Craiova
2026

Colectivul de redacție

Elevi:

Diana-Florentina GALE - redactor-șef

Sofia TRIFU

Georgiana-Constanța BÂRGU

Andreea-Maria ROȘU

Maia Maria ONEL-CÎRSTEA

Maria DIACONU

Ana-Maria Ștefania STĂNULESCU

Jasmina POGONARU

Ionela Adelina PÎRVU

Giulia Elena BUZOIU

Laura Gabriela ION

Profesori coordonatori:

Prof. Camelia TOBĂ

Prof. Flori BĂLAȘA

Prof. Mădălina STANCU

Prof. Cristina PRETORIAN

ISSN 2637 - 4206
ISSN-L 2637 - 4206

La ceas aniversar

Scurt istoric - Școala Fiilor de Militari (1881-1916) ³

Mesaje la ceas aniversar ¹²

Activitățile Noastre

Monumentul Fiului Eroului Necunoscut - Amilcar Săndulescu ³⁵

21 Martie - Ziua Olteniei ³⁷

Invictus ³⁹

Unitate în Diversitate prin Folclor, Obiceiuri, Tradiții ⁴²

A fost odată... ⁴⁴

Clubul de Robotică - ROBOCADET ⁴⁶

Tradiția Sportului Militar: SPARTACHIADA ⁴⁸

Erasmus+: 10 ani de Excelență, 10 ani de Transformare ⁵⁰

Cultură și știință

Clubul de Lectură ⁵²

Cuvinte Potrivite ⁵⁵

1881-2026 - **145** de ani de la înființarea
ȘCOLII FIILOR DE MILITARI

2016-2026 - **10** ani de la reînființarea
COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”

La mulți ani
COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR
„TUDOR VLADIMIRESCU”!

ȘCOALA DE FIU DE MILITARI CRAIOVA

SCURT ISTORIC - ȘCOALA FIILOR DE MILITARI (1881-1916)

Perioada cuprinsă între anii 1859-1918 a fost deosebit de fecundă pentru evoluția învățământului militar românesc. Ea s-a caracterizat prin continuarea unui proces în care, pornindu-se de la existența unei singure unități școlare - Școala ostășească, înființată prin „Porunca domnească” nr. 36 din 13 iunie 1847 a domnitorului Gheorghe Bibescu - s-a realizat progresiv, până către anul 1914, un sistem cu o rețea relativ diversificată de instituții militare.

Prin „Înaltul Decret Regal” nr.1858 din 18 iulie 1881, a luat ființă la Craiova a doua „Școala a fiilor de militari”-patron „Sfinții Împărați Constantin și Elena”-, prima funcționând din anul 1872 la Iași.

„Școala fiilor de militari” din Craiova

Înființată în anul 1881, aceasta a început să funcționeze cu două clase și cu un efectiv de 46 de elevi, în anul 1882 s-a înființat clasa a III- a și efectivul s-a ridicat la 90 elevi, iar în anul 1883, prin înființarea clasei a IV-a, efectivul a sporit cu 30 de elevi. Efectivul de elevi s-a mărit treptat, ajungând în anul 1889 la 200 de elevi.

Înaltul Decret Regal nr. 2112 din 29 august 1881 a aprobat un nou regulament al „Școlilor fiilor de militari”, care preciza normele după care trebuia organizată și dusă întreaga viață din cadrul acestor școli.

Programa școlară cuprindea discipline similare cu cele predate în liceele civile, la care se adăugau cele cu specific militar. În primii ani de funcționare a liceului militar, de exemplu, programa cuprindea: limba română, istoria românilor, două limbi străine (franceză și germană), istoria universală, matematica, fizica, chimia, desenul; la capitolul pregătire militară erau destinate ore pentru însușirea regulamentelor generale, instrucției militare practice, cunoștințelor de administrație și legislație militară, de fortificație și artă militară.

Primii directori ai „Școlii fiilor de militari” din Craiova au fost următorii: Mr. Chistodorescu Dumitru (1881-1883); Mr. Bereștenu C-tin (1883-1884); Mr. Tomescu Vasile (1884-1885); Lt.-col. Tătărescu Nicolae (1885-1892); Lt.-col. Ionescu Vasile (1892-1894); Lt.-col. Constantinescu M. (1894-1895); Lt.-col. Boerescu C-tin (1895-1896); Col. Gheorghiu C-tin (1896); Lt.-col. Capitanovici Alexandru (1896-1897); Lt.-col. Marcu Gheorghe (1897-1899); Lt.-col. Constantinescu Dancov (1899-1901); Lt.-col. Seulescu Nicolae (1901).

Înaltul Decret Regal nr. 2112 din 29 august 1881 a aprobat un nou regulament al Școlilor fiilor de militari, care preciza normele după care

trebuie organizată și dusă întreaga viață din cadrul acestor școli.

Astfel, s-au îmbogățit programele de învățământ cu discipline noi, ca: geometria descriptivă, mecanica elementară, agrimensura (măsurători topografice), igiena; s-a prevăzut ca structura anului școlar să cuprindă două semestre (septembrie-ianuarie și februarie-mai), luna iunie fiind rezervată pentru recapitulări și examene de sfârșit de an; un anumit număr de ore era destinat activităților practice, diferențiate pe ani de studii (excursii geografice, aplicații în teren pentru măsurători topografice etc.); s-au mai reglementat criteriile de apreciere a cunoștințelor elevilor (examene parțiale și anuale la toate obiectele, note de la o

la 20, încheierea mediilor cu aplicarea de coeficienți la anumite discipline; s-au stabilit recompense: învoiri în oraș și înaintarea la grade onorifice - de fruntaș, caporal, sergent, sergent major); s-au elaborat norme pentru alcătuirea orarului zilnic: 10 ore de învățământ (3-4 ore de cursuri, 3-4 ore de studiu, o oră de lucrări grafice, o oră de gimnastică, înot sau scrimă), 6 ore repaus (inclusiv mesele) și 8 ore somn.

Inițial, Școlile fiilor de militari depindeau direct de Ministerul de război. În anul 1883, prin „Decizia ministerială” nr. 4 din 15 aprilie, aceste școli au fost trecute sub ordinele corpurilor de armată. Cea de la Craiova a fost subordonată Corpului 1 Armată.

Înaltul Decret Regal din 15 noiembrie 1885 a aprobat un regulament al Școlilor fiilor de militari, care a prevăzut expres: „Școlile fiilor de militari sunt considerate licee militare”. Prin Înaltul Decret Regal nr. 1085 din 26 februarie 1896, s-a hotărât ca învățământul în Școlile fiilor de militari să fie echivalent cu cel din liceele statului (secția reală), luându-se măsuri și pentru adaptarea corespunzătoare a duratei și programelor de învățământ. Această hotărâre a dus la modificarea nivelului și programelor de învățământ ale celor două școli: cea din **Craiova** devenea **Gimnaziu al fiilor de militari**, primind elevi pentru clasele I-IV (cursul inferior al liceelor civile de stat, cu programe identice cu ale acestora), iar cea din Iași primea elevi pentru clasele V-VIII (cursul superior de liceu). În perioada 1898-1902, a frecventat cursurile Școlii fiilor de militari din Craiova și viitorul mareșal Ion Antonescu.

Prin Înaltul Decret Regal nr. 2635 din 30 mai 1900 s-a aprobat un nou regulament al Școlilor fiilor de militari, ce prevedea în articolul I scopul acestora: „Școlile de fii de militari sunt institute militare, destinate a veni în ajutorul instrucțiunii și creșterii fiilor de militari de orice grad și a da tuturor tinerilor cari voiesc să îmbrățișeze cariera armelor o instrucțiune generală, pregătindu-i în același timp pentru a putea fi admiși în Școalele de ofițeri”. Acesta prevedea durata cursurilor de trei ani, corespunzător cursului superior din învățământul secundar, secția reală, cu clasele V-VII. Admiterea se făcea prin concurs, înaintea unui juriu examinator compus din: un delegat al Ministrului de Război, comandantul școlii și doi profesori, câte unul de la fiecare școală (Iași și Craiova). Candidații erau examinați medical și apoi susțineau o probă scrisă la matematică și

limba română și o probă orală la toate „cunoscințele clasei a IV-a de liceu, afară de limba latină”. Efectivul total al Școlii era de maximum 120 elevi, iar acela al unei clase nu va trece de 40. Fiii de militari erau întreținuți de stat, iar locurile disponibile până la 120 erau date altor tineri, pentru care se percepea o taxă de 400 lei pe an. În favoarea tinerilor „de părinți nemilitari se instituiesc în fiecare școală câte 15 locuri de bursieri și 15 locuri de semibursieri, cari se vor acorda elevilor ai căror părinți sunt lipsiți de mijloace și cu familie grea”. Toți elevii plăteau o taxă de 150 lei pentru instalare, cărți, furnituri etc., cu excepția fiilor de militari, care plăteau 50 lei. Programul zilnic cuprindea „10 ore ocupațiune, 6 de repaus și 8 de somn; de asemenea, ca în fiecare zi de lucru să aibă: trei ședințe de cursuri și trei de studiu, o ședință de lucrări grafice și alta de exerciții corporale. Duminicile se vor întrebuința: în meditații, inspecțiuni, preumblări militare, excursiuni științifice, mergeri la biserică, luare de băi, desemnuri, eșiri din școală”.

Aprecierea rezultatelor se făcea cu note de la 1 la 20, avându-se în vedere următoarea scară de gradare: „0, zero; 1-4: foarte rău; 5-7: rău; 8-11: binișor; 12-15: bine; 16-18: prea bine; 19-20: foarte bine. Orice compozițiune scrisă, care se va constata că este copiată, se va cota 0.”

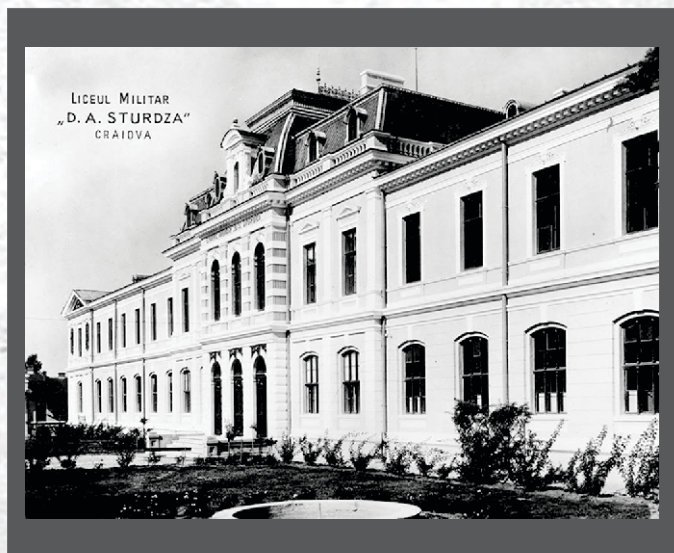
Acest regulament prevedea și pedepsele ce se aplicau elevilor: muștrarea individuală sau în fața colegilor, punerea la „ordinarul trupei”, oprirea din învoire, din vacanțe, santinelă, arest, închisoare, carceră, suspendare din grad „pe timp mărginit”, casarea din grad și „izgonire din școală”.

În anul 1912, celor două instituții de învățământ militar (Iași și Craiova) avea să li se alăture cea de a treia, Liceul militar Mănăstirea Dealu, care a fost instalat în localul destinat până atunci Școlii copiilor de trupă.

Durata învățământului în liceele militare avea să fie redusă în 1915 de la 8 la 7 ani, în scopul de a mări numărul celor ce urmau să intre în școlile militare de ofițeri. Decizia a fost adoptată în perspectiva intrării țării noastre în războiul ce izbucnise.

În anul 1916, Gimnaziul militar din Craiova a fost transtormat în liceu militar, luând denumirea de Liceul Militar „Dimitrie A. Sturdza.”

LICEUL MILITAR „D.A. STURDZA”

1. Liceul militar „D.A. Sturdza” în perioada 1916-1918

Desfășurarea evenimentelor din toamna anului 1916 a impus suspendarea cursurilor celor trei licee militare. Ulterior, când trupele dușmane au invadat teritoriul național, Liceul militar din Craiova a fost evacuat în Moldova, mare parte din localul liceului din Craiova a devenit spital de oftalmologie.

Cursurile liceelor militare nu au putut fi redeschise nici după terminarea retragerii.

Astfel, în iarna 1916-1917, pe teritoriul Moldovei rămas liber, se aflau nu numai elevii originari din această parte de țară, ci și alți elevi, refugiați din teritoriul ocupat. Pentru a remedia această situație, Ministerul de Război a hotărât înființarea, la 20 aprilie 1917, a unui liceu militar la Dorohoi, în cazarma regimentului 29 infanterie „Dragoș Vodă”, pentru toți elevii fără familie și lipsiți de mijloace. La 1 septembrie 1917 acest liceu a luat denumirea de „Liceele militare întrunite” și a început anul școlar cu regim normal cu aproape toate clasele (mai puțin clasa I), desfășurându-și activitatea până la 1 august 1918, când a fost desființat, deoarece condițiile politico-militare lăsau să se întrevadă apropiata revenire a liceelor militare în garnizoanele de origine.

În anul școlar 1918-1919 Liceul militar „D.A. Sturdza” și-a reluat activitatea normală la Craiova.

2. Liceul Militar „D. A. Sturdza” în perioada 1919 – 1948

Începând cu anul 1919, liceul își continuă activitatea din etapa anterioară. Programă de învățământ este cea aplicată în cadrul liceelor reale - programă prevăzută în Legea lui Spiru Haret din anul 1898, la care se adăuga materia clasei a VIII-a - reală a liceelor, la matematică, limba latină și limba modernă.

Unul dintre evenimentele cele mai însemnate din viața liceului militar „D.A. Sturdza” este cel petrecut în anul 1923, când elevul fruntaș furier din clasa I Amilcar Săndulescu a fost selecționat, din toată țara, pentru a alege sicriul cu osemintele Eroului Necunoscut. Prin cuvintele rostite atunci- „Acesta este tatăl meu” - a devenit el însuși un simbol pentru a duce mai departe moștenirea primită de la tatăl sau - Eroul Necunoscut.

Începând cu anul 1986, Monumentul Fiului Eroului Necunoscut din Cimitirul Sineasa se află în custodia Liceului militar „Tudor Vladimirescu”, periodic conducerea liceului, corpul didactic și elevii omagiind memoria strălucitului înaintaș Amilcar Săndulescu.

Până în 1925, Liceul militar „D. A. Sturdza” și-a desfășurat activitatea pe baza directivelor date anual de Direcția liceelor militare și a prevederilor regulamentare dinainte de război (Regulamentul din 14 februarie 1910 pentru liceul din Craiova). În anul 1925 a fost elaborat un nou regulament al liceelor militare care, ținând seama și de noile condiții social- politice,

a adus îmbunătățiri regulamentelor anterioare și a unificat normele de conducere și de desfășurare a activităților acestora. Scopul general a rămas ca și înainte, de a forma „*elemente de valoare pentru școlile pregătitoare de ofițeri*” (art. I din regulament). Criteriile de admitere de bază erau: vârsta de 10-13 ani pentru clasa I, sănătate și robustețe fizică (verificată prin vizita medicală), susținerea unui examen de admitere, care consta în probe scrise la matematică și limba română și o probă orală de cunoștințe generale (primele două probe erau eliminatorii). Comisia de admitere era numită de Ministerul de Război.

Învățământul în liceele militare era accesibil tinerilor din toate clasele sociale și din toate naționalitățile conlocuitoare. În practică însă, lucrurile nu au stat tocmai așa, pentru că, datorită condițiilor sociale, copiii din categoriile defavorizate (muncitori, țărani) au pătruns foarte greu în liceele militare, fie din cauza taxelor școlare, fie din cauză că trebuiau să-și suporte singuri cheltuielile legate de examenul de admitere (deplasare, hrănire, cazare etc.). Față de perioada antebelică, în liceele militare au intrat totuși un număr mare de copii din mediul sătesc (fii de învățători ca Amilcar Săndulescu, de slujbași rurali sau țăram mijlocași), fii de militari cu grade mici (mulți de subofițeri) și fii de funcționari din mediul urban. De asemenea, în aproape toate liceele erau elevi aparținând naționalităților conlocuitoare.

Deși învățământul și întreaga întreținere erau gratuite, candidații admiși plăteau totuși la intrarea în liceu o taxă „de instalare”, precum și o taxă anuală pentru cărți și rechizite. Taxele erau relativ mici pentru bursieri (aceștia trebuiau să achite doar taxa pentru manuale și rechizite), dar sensibil sporite cei care nu erau bursieri (și se numeau solvenți). Orfanii de război erau scutiți de taxe.

Liceul dispunea de săli specializate pentru gimnastică, desen și lucru manual, de cabinete și laboratoare bine dotate, precum și de infirmerie.

Conform datelor statistice, în anul școlar 1925-1926, situația școlară a celor 464 elevi și frecvenți înscriși era următoarea: 322 promovați, 115 corigenți, respectiv 27 repetenți.

Conținutul învățământului liceului militar înregistrează unele modificări, începând din anul 1828 când, prin reforma învățământului secundar, durata studiilor în liceele civile s-a redus la șapte ani, iar pentru clasele V-VII s-a adoptat un profil unic la toate liceele; în 1932 s-a

revenit la învățământul liceal cu durata de opt ani, situație în care au fost puse și liceele militare. Numărul cel mai mare de ore (28) se acordă educației fizice; vin în continuare limba română și matematica (23). Dintre limbile moderne, o mai mare atenție se acordă limbii franceze. Liceul militar cuprindea atât personal civil (cadre didactice pentru predarea disciplinelor de cultură generală), cât și militar (ofițeri instructori pentru formarea deprinderilor de viață și educație militară).

Conducerea era asigurată de un comandant cu funcția de colonel: col. Grigore Jianu (1925); col. Dumitru Grozianu (1926); col. Ioan Gerota (1927-1928, șef promoție la Școala fiilor de militari din Craiova în 1898); col. C. D. Popescu Corbul (1930-1934); col. Gheorghe Urziceanu (1935-1936); col. Gheorghe Anghelescu (1945); col. Nicolae Pandelescu (1946); col. Mihai Papadopol (în 1941 și 1948). Comandantul era ajutat de directorul de studii (locotenent-colonel sau maior. Lt.col. Ioan Demetrescu - 1924, Mr. Vasile Nădejde), care răspundea de corpul didactic (profesori și pedagogi) și de comandantul de bataliön (de regulă maior), căruia îi erau subordonați ofițerii comandanți de companii și plutoane.

Despre atmosfera existentă atunci în cadrul liceului militar craiovean - o atmosferă cazonă, cu ordine și disciplină riguroase - vorbește în reportajul „Și noi am fost elevi”, publicat în „Cuvântul liber” din 9 februarie 1935, scriitorul și publicistul Alexandru Sahia, fost elev al acestui liceu între anii 1920 - 1927.

Activitatea liceului militar „D.A. Sturdza” s-a desfășurat în cadrul acestor coordonate organizatorice până în anul 1940. În acel an, în care României i-au fost impuse numeroase

cesiuni teritoriale și în care a avut loc și un cutremur cu efecte dezastruoase, Liceul Militar Chișinău a fost dislocat la Craiova. Din toamna anului 1940 și până în august 1944, rețeaua liceelor militare s-a menținut aceeași, liceul militar craiovean desfișurându-și activitatea fără perioade mari de întrerupere. E drept, situația specială a impus unele modificări în programele de pregătire. Bunăoară, sa intensificat pregătirea cu specific militar cu elevii claselor a VII-a și a VIII-a, prin afectarea mai multor ore luate de la disciplinele auxiliare de învățământ (așa numitele dexterități, respectiv desenul, muzica și altele); la clasele VII - VIII au fost introduse ore de curs pentru topografie și cartografie; s-a pus accent mai mare pe unele activități practice. Elevii Liceului militar s-au bucurat de avantajul de a-și fi putut manifesta talentul, de a-și fi publicat, de a-și publica unele studii, articole și creații literare prin intermediul unor apreciate reviste școlare. Săptămânal, în fiecare sâmbătă, elevii vizionau filme, liceul fiind dotat cu un foarte bun aparat de cinematograf. De asemenea, pe companii - de regulă, tot săptămânal - se organizau șezători culturale. O atenție deosebită se acordă și educației muzicale. Aproape toți elevii din clasele I-IV erau cuprinși în ansambluri corale (orchestra Școlii). De altfel, în 1925 - 1926, un număr de 331 dintre ei erau repartizați la vioară, 59 - la pian, 59 - la violoncel etc.

După terminarea celui de Al Doilea Război Mondial, a avut loc restructurarea învățământului militar. Astfel, în etapa 1945-1947, din cele șase licee militare a fost menținut, cu același statut, numai unul singur - cel de la Mănăstirea Dealu (dislocat din anul 1940 la Predeal). Alte două licee militare - cel de la Iași și cel de la Craiova - au fost trecute în rețeaua Ministerului Educației Naționale, ca licee teoretice cu regim de internat, întreținute însă tot din bugetul Ministerului de Război. Acestea s-au numit un timp „liceele armatei”, fiind organizate pe subunități încadrate încă 2-3 ani cu ofițeri și subofițeri. Elevii continuau să poarte uniformă militară, dar la absolvire nu mai aveau obligația de a intra în școlile de ofițeri. Celelalte trei licee militare au fost transferate și ele Ministerului Educației Naționale și integrate liceelor teoretice civile.

În anul școlar 1948-1949, ca și în 1949-1950, liceele militare și-au întrerupt activitatea în vederea unei substanțiale remanieri.

Datorită unei selecții severe, a unui corp

profesoral de excepție, a unor conditii de învățământ alese, a unei vieți ordonate și disciplinate, lipsite de griji materiale, elevii liceului, crescuți într-un mediu cu înalte sentimente patriotice, s-au impus prin seriozitatea lor, oriunde i-a dus viața: în armata sau în afara ei. De aceea, nu este de mirare că multi dintre acești elevi au înaintat în ierarhia valorilor sociale până la cele mai înalte trepte.

- Maresal Ion Antonescu, elev al „Școlii fiilor de militari” în perioada 1898-1902.

- General de divizie Ion Sichitiu, născut în satul Rugi, județul Gorj, șeful promoției 1897 a „Școlii fiilor de militari”, a fost multă vreme șeful cursului de comandanți (pentru generali), șef al Marelui Stat Major și ministru de război.

- General de divizie Constantin Lăzărescu, doljan, cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul”, fost șef al Marelui Stat Major.

- General de divizie Florin Țenescu, șef promoție 1902, „Școala fiilor de militari”, renumit scriitor militar, fost șef al Marelui Stat Major.

- General de divizie Ștefan Burileanu, absolvent al „Școlii fiilor de militari” din Craiova, promoția 1891, în 1935 membru titular al Academiei de Științe din România și președinte al Secției de geniu militar a acesteia. A lăsat o operă științifică remarcabilă în domeniul matematicilor aplicate, al balisticii și metalurgiei. Lucrarea „Teoria generală a calculului probabilităților” (1910) a fost distinsă de Academia Română cu premiul „Adamachi”. O altă lucrare a sa - „Probabilité du tir” -, tipărită și publicată la Paris, a fost folosită de către ofițerii francezi pentru calcularea tragerilor de artilerie în bătălia de la Verdun din 1916.

- General de corp de armată Marin Manafu, comandanul Corpului III armată „Mihai Viteazul”, în campania din Est.

- General maior (r) Andrei Miculescu, decedat în 1994, a posedat 3 licențe, a fost distins profesor la Școala superioară de război, iar în ultimul timp a condus cenaclul de istorie militară.

- General de divizie Nicolae M. Condiescu, promoția 1898, membru de onoare al Academiei Române începând cu 1 iunie 1938.

- General maior (r) dr. ing. Ion Angheloiu, care s-a impus prin lucrările sale științifice și tehnice din domeniul militar și care a deținut cu demnitate funcția de locțiitor al șefului Academiei Române.

- General maior (r) Nicolae Balotescu, absolvent promoția 1923, profesor la Școala

superioară de război, atașat militar aero la Berlin (15.04.1942-23.08.1944), comandant secund al Aviației militare (1949-1950).

- Colonel (r) Dumitru Stoiculescu, fiu al Olteniei, distins și pasionat profesor la Școala superioară de război timp de 10 ani.

- Colonel (r) Constantin Rădulescu care a avut un rol deosebit în punerea bazelor și dezvoltarea transmisiunilor aero din armata română, după cel de-al II-lea război mondial.

- Maior Mircea Zorileanu (1883-1919) primul militar al aviației românești. El a fost cel care a reușit să treacă Carpații nu numai cu inima și sufletul, dar și cu zborul, prima dată la 17 septembrie 1915 și din nou, la 15 martie și 20 aprilie 1916.

Rezultate remarcabile au obținut foștii elevi ai Liceului militar „D.A. Sturdza” din Craiova și în viața civilă:

- Academicianul Ion Gheorghe Maurer (Zidăroiu G. Ion), fost președinte al Consiliului de Miniștri.

- Academicianul Ștefan Marius Milcu (n. 1903 la Craiova), reprezentant de frunte al endocrinologiei românești; membru al unor academii străine, „Om de știință emerit”.

- Academicianul Ilie Murgulescu (1902-1992), chimist de prestigiu, membru al unor academii și societăți științifice străine, fost ministru al Învățământului Public și președinte al Academiei Române.

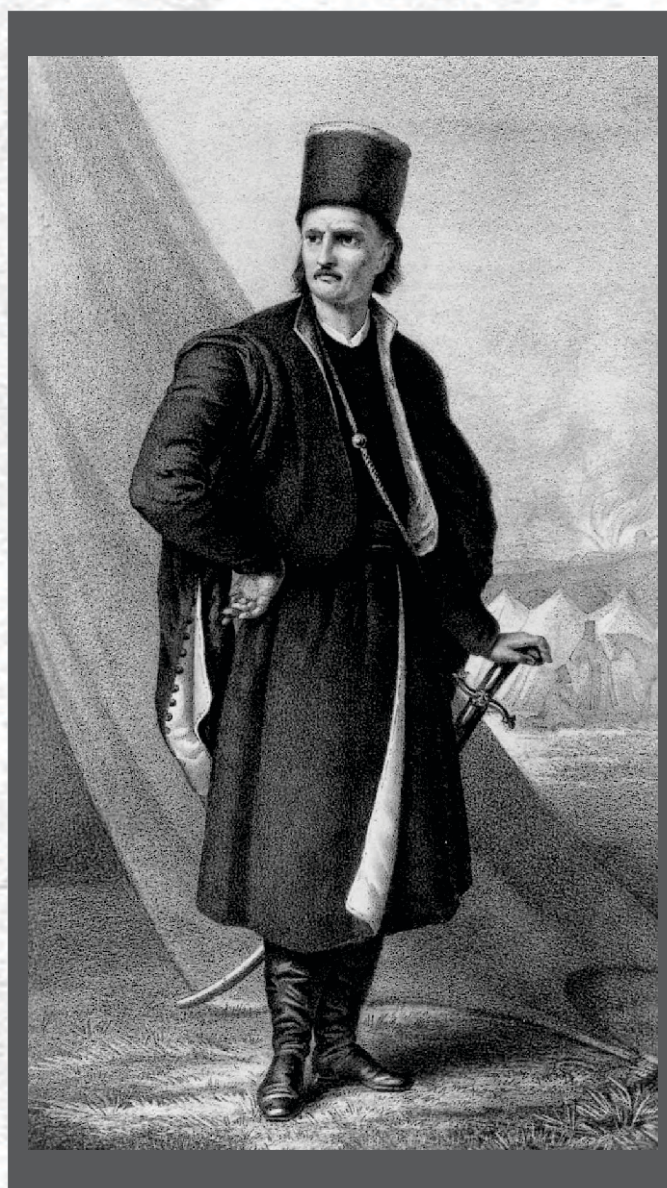
- General Nicolae Nicolescu și Victor Ciobanu, foști miniștri ai sănătății.

- Ștefan Andrei, ministru de externe al României.

- Dumitru I. Cioc, născut la 28 iunie 1919 în comuna Bistreț, județul Dolj, a urmat Liceul militar din Craiova. Cunoscut hidraulician, profesor și șef de catedră la Institutul de construcții din București.

- Nicolae Dinculescu s-a născut în 1925 în comuna Padea, județul Dolj. A făcut liceul militar din Craiova, școala de artilerie din Pitești, facultatea de electrotehnică și cea de matematică-fizică din București. Profesor, șef de catedră la analiză matematică (1966) și șef de sector la Institutul de matematică al Academiei Române. Vreme de mai mulți ani a predat cursuri la Facultatea de matematică din Ottawa (1966-1976) și din alte centre universitare din străinătate.

- Sergiu Al. George, medic și indianist, specialist în cultura asiatică din sud.

- Sergiu Al. Saharian, șahist de talie mondială.

- Profesor matematician Constantin Ionescu Țiu, doljean, autor de importante lucrări de matematică, sufletul Gazetei matematice.

- Scriitorii Alexandru Sahia, Vintilă Corbu, Sever Noran, Vlad Mușatescu, regizorul Jean Georgescu și muzicologul Viorel Cosma.

Regretatul general maior (r) Andrei Miculescu, șeful promoției 1921 a liceului militar din Craiova, cu ocazia aniversării a 50 de ani de la absolvirea liceului, a sintetizat așa de bine sentimentele purtate de foștii elevi pentru liceul lor: *Acum, după ce am înțeles marea valoare a darurilor pe care le-am primit pe băncile școlii și după ce credem că le-am pus în valoare în folosul obștesc, gândul nostru se îndreaptă cu grațitudine și recunoștință către școala în care ne-am format.*

Gratitudinea și recunoștința noastră se adresează în bloc tuturor profesorilor, comandanților și instructorilor noștri care au avut o mare contribuție la formarea noastră ca buni cetățeni și ca dragi apărători ai patriei, la cristalizarea personalităților fiecăruia dintre noi, la îmbogățirea minților noastre cu cunoștințe folositoare și a inimilor cu simțăminte alese, la dezvoltarea gustului artistic, la formarea caracterului.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL MILITAR LICEAL ÎN PERIOADA 1950-1978

În raport cu dinamica transformărilor din viața armatei, cu nevoile pregătirii cadrelor, în primii ani după actul de la 23 august 1944 rețeaua liceelor militare a fost restrânsă treptat. Din cele șase licee militare care funcționau în 1945 și-au restrâns activitatea – trei, apoi unul singur, Mânăstirea Dealu, dislocat la Predeal, care în 1948 și-a încetat și el activitatea.

Între 1950 și 1954 au luat pe rând ființă sub denumirea inițială de „Școli militare medii” – Liceul militar „Dimitrie Cantemir”, funcționând întâi la Predeal, apoi la Breaza, Liceul militar „Stefan cel Mare”, funcționând întâi la Iași, apoi la Câmpulung Moldovenesc.

Rețeaua liceelor militare avea să se extindă în anii următori. Astfel, în 1973 Liceul industrial de marină din municipiul Constanța, subordonat Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, a trecut în subordinea Ministerului Apărării Naționale și s-a transformat Liceul militar de marină „Alexandru Ioan Cuza”. Anul 1975 a luat ființă, la Alba Iulia, Liceul militar „Mihai Viteazul”.

După trei ani, în 1978, s-a înființat la Craiova Liceul militar „Tudor Vladimirescu”.

LICEUL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”

În anul 1978, liceul militar craiovean a fost reînființat și a primit denumirea onorifică „Tudor Vladimirescu”.

Atribuirea denumirii onorifice „Tudor Vladimirescu” este o recunoaștere a meritelor „Pandurului din Oltenia” care în urma adoptării „Proclamației de la Padeș” din 23 ianuarie 1821, a ridicat la luptă peste 10.000 de oameni, urmărind ca principal țel autonomia Principatelor Române, cât și înlăturarea domnitorilor fanarioți și având un important rol în pregătirea „momentelor” istorice de la 1848 și 1859.

Organizarea liceelor militare după 1978 nu diferă de cea din perioada 1881-1948.

Liceul a cunoscut o perioadă plină de realizări, liceul devenind, cu fiecare an, unul dintre cele mai prestigioase licee, atât pe plan local, cât și național. Rezultatele meritorii la olimpiade sau concursuri, obținute în competiții cu liceele civile, dar și în competițiile cu celelalte licee militare, au fost dovada faptului că, la Craiova, profesorii și-au făcut cu prisosință datoria, iar elevii au depus eforturi susținute pentru însușirea și aplicarea noțiunilor predate. În această perioadă liceul s-a aflat în subordinea Statului Major al Aviației și Apărării Antiaeriene.

În anul 1998 s-a pus în aplicare Ordinul ministrului apărării nr. M. 19 din 16 aprilie 1998 privind desființarea Liceului Militar „Tudor Vladimirescu”.

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”

După o perioadă de așteptare de 18 ani, în conformitate cu Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 53 din 21 aprilie 2016, act ce certifică reînființarea prestigioasei instituții de învățământ din Craiova, începând cu data de 15 aprilie 2016, Batalionul Instrucție Comunicații și Informatică „Frații Buzești” se transformă în Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” - subordonat Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii din Statul Major General.

Batalionul Instrucție, Comunicații și Informatică „Frații Buzești” și-a deschis larg porțile luni, 12 septembrie 2016, pentru sute de oameni care așteptau cu emoție Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017 la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”. Parinți, bunici, frați, surori, prieteni au venit din toate colțurile țării pentru a fi alături de copii în acest moment unic din viața lor. Admirație, mândrie și emoție se citea în privirile tuturor, atrase de uniforme albe de paradă.

Ofițeri ai Statului Major General al Armatei, foste cadre militare ale Colegiului, reprezentanți ai corpului profesoral, dar și ai administrației publice locale și centrale au onorat invitația la acest moment istoric.

Se acordă Colegiului Național Militar din Craiova denumirea onorifică Tudor Vladimirescu.

Comandantului unității de învățământ i-a fost înmănat steagul distinctiv de către locțiitorul șefului Statului Major General, general locotenent Adrian Tonea. Contraamiralul de Flotilă Aeriană, **Liviu Marilen Lungulescu**, șeful Secției

Management Resurse Umane a Ministerului Apărării Naționale, a citit ordinul ministrului Ministerului Apărării Naționale: „În conformitate cu ordinul ministrului Ministerului Apărării Naționale nr. E.S. 53 din 21 aprilie 2016, în baza aprobării raportului Șefului Marelui Stat Major General nr. 1494 din 11 mai 2016, se acordă Colegiului Național Militar din Craiova denumirea onorifică Tudor Vladimirescu, patronul spiritual Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și steagul de onoare”.

Elevii au rostit, într-un glas, legământul și au jurat credință patriei: **„Eu, elev, mă leg să învăț carte, să-mi oțlesc brațul și inima pentru a sluji cu destoinicie patria și Armata României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”**. Acesta a pecetluit legătura lor cu uniforma militară, cu Armata României pe care au ales să o slujească.

Gen (r) Corvin Gheorman, fostul comandant al Liceului din perioada 1982-1988, a înmănat cheia colegiului elevului caporal Alberto Roșie, un gest prin care elevii își iau angajamentul că vor asigura prestigiul acestei unități școlare.

Gen. lt. Adrian Tonea, locțiitor al Șefului Statului Major General: «Reluăm o tradiție la Craiova prin reînființarea Colegiului Național „Tudor Vladimirescu”. Astăzi este momentul în care începem un nou an școlar alături de copiii care trec de la mediul cald al familiei la acest mediu militar. Emoțiile sunt inerente atât pentru copii, cât și pentru părinți, chiar și pentru noi. Reînființarea colegiului reprezintă o necesitate și, în același timp, o oportunitate atât pentru Ministerul Apărării Naționale, cât și pentru sistemul național de învățământ».

În cei 10 ani de la reînființare, colegiul militar craiovean a trecut prin numeroase transformări. Colegiul de pe Vasile Alecsandri nr. 91 a găzduit inițial 200 de elevi, repartizați în cinci clase a IX-a, două clase a X-a și două clase a XI-a. În anul școlar 2018-2019, sediul de pe Vasile Alecsandri a devenit neîncăpător, astfel colegiul s-a îmbogățit cu un nou sediu, aflat pe bulevardul Nicolae Romanescu, la nr. 121 A., care ne-a găzduit timp 4 de ani.

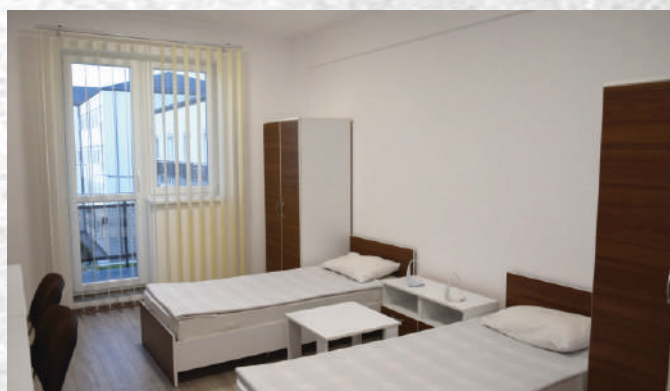
În anul 2019, s-a pus piatra de temelie a noului sediu de pe Vasile Alecsandri nr 91, care va fi inaugurat în anul școlar 2022-2023.

Astfel, colegiul își desfășoară activitate într-un campus modern, care răspunde celor mai înalte exigențe: pavilion multifuncțional

pentru învățământ, dotat cu laboratoare de specialitate (informatică, pentru învățarea limbilor moderne, chimie, biologie, fizică), cabinete de specialitate, săli multimedia, săli de clasă și de studiu, bibliotecă și săli de lectură, dar și o aulă care găzduiește numeroase evenimente. La acestea se adaugă spațiile de cazare moderne (240 de garsoniere cu băi și balcoane proprii), blocul alimentar, sala de sport, infirmeria, dar și spații administrative.

Colectivul de redacție

MESAJE LA CEAS ANIVERSAR

GENERAL-MAIOR INGINER GHEORGHE IORDACHE,
COMANDANT AL COMANDAMENTULUI COMUNICAȚIILOR ȘI INFORMATICII

Anul acesta avem fericitul prilej de a aniversa 10 ani de la înființarea Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” și, printr-o binecuvântată alăturare, 145 de ani de învățământ militar craiovean.

Poate că 10 ani nu înseamnă atât de mult în istoria unei instituții de învățământ și cu toate acestea se cuvine să apreciem profesionalismul și abnegația cu care echipa de comandă, profesorii și elevii, prin eforturile lor susținute, contribuie la consolidarea prestigiului colegiului militar din inima Olteniei. Astăzi, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” înseamnă tradiție, recunoaștere și valoare educațională, fiind în același timp un reper al sistemului colegial militar. Bilanțul educațional de excepție, validat în mod constant prin calitatea generațiilor de absolvenți, precum și prin performanțele acestora în cariera militară, sunt mărturii vii ale poziționării colegiului în elita învățământului militar actual.

Privind spre trecut, la cei 145 de ani de învățământ militar craiovean, câteva cuvinte nu sunt îndeajuns pentru a onora istoria demnă a acestei tradiții. Au trecut războaie, ziduri s-au dărâmat ori s-au înălțat, iar ierarhii ce păreau de neclintit s-au prăbușit într-o clipă. În ciuda tuturor vicisitudinilor, învățământul militar craiovean a continuat să existe, uneori strămutat departe de meleagurile oltenești, dar păstrând intacte dragostea de neam și valorile spirituale străbune.

Iată de ce, pentru mine, colegiul militar craiovean reprezintă un reper fundamental și, în același timp, o speranță pentru un viitor luminos într-o societate dominată de un progres tehnologic de neimaginat dar și de o vizibilă degradare spirituală și morală.

La ceas aniversar, doresc să transmit toată aprecierea mea conducerii colegiului și corpului foarte valoros de cadre didactice pentru rezultatele extraordinare obținute până acum, să le urez mulți ani și buni, împlinire profesională și personală, iar tinerilor urmași de astăzi ai Școlii Fiilor de Militari din Craiova anului 1881, le transmit următoarele mesaje: Provocările lumii de mâine vor fi complexe, dar transformările prin care ați trecut în anii petrecuți în colegiu v-au oferit armura necesară. Am încredere deplină în abilitățile, caracterul și loialitatea voastră.

Fiți mândri de parcursul vostru și purtați mereu în suflet spiritul acestui colegiu.

Fiți voi înșivă! Fiți inteligenți și faceți alegeri corecte!

Și nu uitați că educația fără caracter este doar o amarnică povară!

La mulți ani
„TUDOR VLADIMIRESCU”!

COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR

GENERAL-MAJOR ADRIAN BRÎNZĂ – ȘEF AL DIRECȚIEI COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI (CIO) A STATULUI MAJOR AL APĂRĂRII, COMANDANT C.C.I. ÎN PERIOADA 2021-2023

Spiritul „Vladimireștilor”: excelență, tradiție și tehnologie la Colegiul Național Militar din Craiova

Într-un peisaj educațional marcat de transformări rapide și provocări geopolitice fără precedent, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” (CNMTV) din Craiova se afirmă ca un bastion al excelenței învățământului liceal românesc. Anul 2026 reprezintă un reper istoric pentru această instituție de elită, marcând 10 ani de la reînființarea sa. Acest deceniu a consemnat revenirea triumfală a „vladimireștilor” în ecosistemul educațional militar, după o absență de 18 ani, reușind să-și consolideze statutul prin investiții masive în infrastructură și o rată de promovabilitate la Bacalaureat de 100%. Un aspect definitoriu al identității actuale a colegiului este subordonarea sa directă către Comandamentul Comunicațiilor și Informaticii, afiliere ce subliniază misiunea strategică de a asigura fundamentul intelectual pentru o armată modernă, digitalizată.

Implicarea Direcției comunicații și tehnologia informației, alături de Comandament, în coordonarea activităților Colegiului relevă importanța pe care o acordăm formării timpurii a resursei umane în acest domeniu vital și totodată însuflând tinerilor liceeni dorința de a urma o carieră în domeniul comunicațiilor, tehnologia informației și apărare cibernetică, domeniu care și-a dovedit importanța crucială în teatrele de operații moderne.

Prestigiul de care se bucură astăzi colegiul își are sorgintea în anul 1881, marcat prin înființarea „Școlii fiilor de militari din Craiova”, act ce a pus bazele unei tradiții de excelență.

Pentru a încuraja promovarea valorilor și motivarea concurenței în procesul educațional, anual cel mai bun elev din Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” este recompensat cu „Premiul General de Divizie Florin Țenescu”, simbolizând continuitatea excelenței între trecutul glorios și viitorul tehnologic.

Această aură de prestigiu generează o concurență mare la admitere, CNMTV fiind una dintre cele mai solicitate unități de învățământ militar liceal, reflectând dorința tinerilor de a accede la o carieră militară, pășind prin această poartă de intrare în sistemul militar.

Sub îndrumarea atentă a unui colectiv didactic de excepție, elevii parcurg un regim de pregătire riguros, înțelegând că datoria față de patrie începe cu rigoarea științifică. La zece ani de la renașterea sa, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” nu este doar o școală, ci un pol tehnologic și moral, pregătind viitoarea coloană vertebrală a Armatei României. Prin îmbinarea tradiției istorice cu evoluția sistemului de învățământ liceal, instituția rămâne un simbol al onoarei și o garanție a performanței pentru sistemul național de apărare.

Astfel, sub semnul valorilor perene și al deschiderii către viitor, *spiritul vladimireștilor* continuă să inspire generații, consolidând o punte durabilă între trecutul de glorie și responsabilitățile unui mâine tot mai complex și provocator.

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” este locul unde vocația întâlnește datoria, iar excelența proiectează destine.

La mulți ani!

GENERAL DE BRIGADĂ GHEORGHE MAXIM – LOȚITORUL COMANDANTULUI COMANDAMENTULUI FORȚELOR ÎNTRUNITE, COMANDANT C.C.I. ÎN PERIOADA 2023–2025

Prima mea impresie după ce am intrat în cazarma Liceului Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, în septembrie 1984, a fost o primă impresie greșită! Am sosit cu pași timizi, emoționat, cu dorința de a-mi face prieteni și de a mă integra cât mai repede. Puțin nesigur, din cauza înălțimii neimpresionante, dar încrezător în abilitățile și calitățile mele, am observat atent locul, profesorii și noii colegi. Dar, mai ales, am observat militarii. Mai puțin vocali decât cadrele didactice, păreau chiar puțin distanți. Izolarea relativă a Liceului Militar din Câmpulung Moldovenesc și atitudinea aparent rece a celor în uniformă au creat acea primă impresie că tranziția dintre copilărie și adolescență o să fie abruptă și contondentă. Nici că puteam avea o primă impresie mai greșită! Și nici măcar nu mă gândeam că la sfârșitul liceului începea o altă tranziție, de la adolescență la statutul îndepărtat și neclar de tânăr adult, echipat sau nu cu toate instrumentele fizice, psihice sau intelectuale necesare.

Sigur că un liceu bun înseamnă profesori buni, colegi deveniți prieteni, aventuri, crearea de amintiri de neuitat, dezvoltarea incipientă a deprinderilor academice. Am fost suficient de norocos să găsesc toate aceste lucruri la Câmpulung Moldovenesc. În plus am învățat enorm, mai ales din punctul de vedere al atitudinii, de la acei militari care doar păreau distanți din cauza rigurozității și disciplinei auto-impuse.

Dar, pentru mine, liceul militar a mai însemnat și crearea propriei identități și dezvoltarea capacității de a lua decizii autonom și le consider cele mai importante instrumente create în timp ce eram „L.M.” – ist. Identitatea asumată a însemnat ca de atunci și până acum, ajuns momentan la gradul de general de brigadă, să știu în orice moment cine sunt, apoi să fiu acel cineva intenționat, să îmi asum responsabilitatea, să îmi păstrez principiile, să spun ceea ce cred nu ceea ce vor ceilalți să audă și să știu că nu sunt perfect ci doar perfectibil.

Iar capacitatea de a lua deciziile autonom a venit inițial doar din necesitate. Scos din zona de confort, departe de familie, a trebuit să decid pentru mine mai devreme decât alți adolescenți.

Peste ani am ajuns în situația de fi la comanda eșalonului superior al Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova. Ca și acum 42 de ani la Câmpulung Moldovenesc, profesorii din Craiova sunt genul de profesori dedicați și cu influență asupra elevilor care continuă și după absolvire. Posibil pentru toată viața. Militarii/Cadrele militare nu mai par reci sau distanți, rigurozitatea și disciplina auto-impuse sunt calități. Elevii par mai puțin timizi. Acum sunt și fete, ceea ce nu se întâmpla în 1984. Și cu toții au telefoane mobile, lux de care nu beneficiam în 1984.

Stimați profesori, la ceas aniversar nu vorbim despre note, pentru că performanța nu e doar locul 1 la concurs. Este despre timpul pe care l-ați furat din serile cu familia, despre răbdare și despre cuvintele pe care un discipol nu le uită. Pentru că în spatele fiecărui premiu, al fiecărei admiteri, al fiecărei încrederi că se poate mai mult, sunt profesori care cred în vladimirești înainte ca ei să creadă în ei, care îi învăță nu doar ce să gândească, ci cum să gândească. Profesorul nu intră pe podium cu elevul. Dar fără el, podiumul nici nu există! Rămâneți pe podium, acolo unde vă este locul!

Dar mesajul meu pentru acești elevi, la fel de valabil în 2026 ca și în 1984, are de-a face cu ce spuneam mai devreme despre deciziile luate individual: dacă observați un succes de orice natură – politic, economic, sportiv, de afaceri, militar, etc. – este pentru că cineva a luat la un moment dat o decizie curajoasă, în mod individual.

GENERAL-MAJOR CLAUDIU-MIHAIL SAVA – LOȚIITOR PENTRU PLANIFICARE AL ȘEFULUI STATULUI MAJOR AL APĂRĂRII, ABSOLVENT L.M.T.V. PROMOȚIA 1988

Un nou deceniu de onoare și tradiție militară - Gândurile unui absolvent la ceas de sărbătoare

Aniversarea celor 10 ani de la renașterea Liceului Militar „Tudor Vladimirescu”, actualmente, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, reprezintă cel mai potrivit cadru de aducere aminte, de omagiere a tot ce a însemnat și înseamnă acesta în memoria unui absolvent – fie că vorbim despre oamenii care l-au învățat, educat și format ca om, despre colegii cu care a împărțit patru ani de adolescență rebelă, sau despre fiecare sală de clasă, laborator, bloc alimentar sau teren de sport. Reînființarea sa a reprezentat o recunoaștere a istoriei acestei instituții și un omagiu adus nenumăraților dascăli, cadre militare și absolvenți care au slujit cu toată ființa sau s-au format ca mândri ostași ai Armatei României.

Aceasta aniversare pentru noi, absolvenții, este un prilej de rememorare dar și de introspecție cu privire la ceea ce am fost, ce am câștigat, sau nu, în anii de liceu și mai ales, la ce a făcut această școală din noi. E o ocazie în care găsim mai ușor răspunsurile la întrebările pe care ni le-am pus de-a lungul anilor, de la admitere și până în prezent. „Ce caut eu aici în loc să fiu într-o clasă de liceu civil cu fete și băieți, în loc să dorm în patul meu de acasă și să mănânc cea mai bună mâncare din lume gătită de mama?” „Cu ce m-au ajutat în dezvoltarea mea fizică, psihică, spirituală sau intelectuală cei patru ani de „încalzarmare”? „De ce a trebuit să „sacrific” anii adolescenței în liceul militar în loc să dau admitere la școala de ofițeri după absolvirea unui liceu civil?” Multe întrebări..., nenumărate.

E clar. Întrebările au persistat mereu, însă răspunsurile nu. Acestea s-au modificat an de an, etapă cu etapă a vieții, pe măsură ce am realizat că evoluția socială și profesională au fost modelate sau chiar fundamentate de anii petrecuți „după garduri”, de acele „sacrificii” nesfârșite dar, mai ales, de fiecare coleg, fiecare profesor și fiecare cadru militar cu care am interacționat. Personal, nu am fost un model, nici nu mi-am dorit. Nu am excelat în ceva și nici nu am lăsat în urmă ceva de care să fiu mândru. Am căutat să mă integrez, am dorit să fiu ca majoritatea – cu bune și cu mai puțin bune. Dar, cu timpul am realizat că tot, dar absolut tot bagajul meu de cunoștințe, de cultură generală, de valori morale și etice, l-am acumulat în cei patru ani de liceu. Am devenit mândru că am absolvit acest liceu, puțin mai târziu.

În cei patru ani am învățat să depășesc greutăți, până totul s-a transformat în disciplină – interioară sau formală, militară. Am învățat că dacă vrei ceva trebuie să meriți. Am învățat ce înseamnă camaraderia, solidaritatea, faptul că nu ești niciodată singur și că nimic nu poți realiza singur. Și am mai învățat ceva. Am învățat simțul datoriei, dorința de a face lucrurile corect, de fi corect față de tine însuși și față de ceilalți.

Pe lângă educația formală specifică vremurilor și formei de învățământ, liceul militar „de la Craiova” mi-a oferit capacitatea de a mă adapta, de a asculta și de a comunica cu oamenii. Este adevărat că toate acestea s-au petrecut încet, tăcut, în timp. Sunt lucruri pe care le-am recunoscut nu la absolvire, nu în timpul școlii de ofițeri, ci mai târziu, pe măsură ce m-am maturizat iar responsabilitățile au început să curgă unele după altele. Ușor, ușor, am realizat că liceul militar m-a făcut bărbat, m-a făcut militar, m-a făcut om.

Am scris aceste gânduri la propunerea comandantului Colegiului Național Militar, colonelul Gheorghe Boboc, fostul meu camarad și sprijin moral și profesional în cele mai provocatoare etape ale carierei mele – misiunile externe din Irak și Afganistan executate cu batalionul nostru de „scorpioni negri”. M-a bucurat solicitarea sa, m-a făcut să fiu mândru și recunoscător pentru această oportunitate. Dar nu el este destinatarul acestor rânduri. Le-am scris pentru foștii absolvenți și pentru foștii mei dascăli dar, mai ales pentru actualii elevi ai colegiului.

Dragi ”vladimirești”, fiți mândri de statutul de elev militar! Bucurați-vă de privilegiul de a avea atât de mulți „frați și surori” nu doar pentru acești patru ani! Bucurați-vă de adolescența aceasta unică și nu pierdeți nici o ocazie de a vă dezvolta, de a fi azi mai bun ca ieri! Contează. Urmați-vă visul pentru care ați ales acest colegiu! Fiecare clipă petrecută împreună în sălile de clasă sau pe terenul de sport, în învoire sau pe sectoare însemnă o cărămidă în formarea voastră ca ofițeri. Vă spune un general al Armatei Române care la vârsta voastră, și-a dorit din tot sufletul să devină ofițer și atât.

Foștilor mei profesori și comandanți le mulțumesc pentru tot ceea ce au făcut pentru noi toți, pentru „*lemiștii craioveni*”. Le suntem de-a pururi recunoscători, nu i-am uitat și nu-i vom uita niciodată.

În încheiere, cu prilejul aniversării, urez multe realizări profesionale și personale tuturor cadrelor didactice, militarilor și întregului personal ai Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, cei care duc mai departe tradițiile și prestigiul instituției! Mult succes elevilor, o carieră militară împlinită cu onoare, demnitate și mândrie!

La mulți ani „vladimirești”!

Am onoarea să vă salut!

General-maior **Claudiu-Mihail SAVA**,

absolvent al Liceului Militar „Tudor Vladimirescu”, promoția 1988

GENERAL-LOCOTENENT ANTON-RADU CIPU – ȘEFUL DIRECȚIEI GENERALE JURIDICE, ABSOLVENT L.M.T.V. PROMOȚIA 1989

DE LA ELEV LA GENERAL

Trecând deunăzi pe culoarele INMAS, însoțit de un bun prieten cu care mi-am petrecut adolescența în Liceul Militar din Craiova, mi-a atras atenția un tânăr îmbrăcat în uniforma albastră pe care am purtat-o cu mult timp în urmă, pentru patru ani. Ne-am oprit pentru câteva momente în fața lui. Tânărul s-a ridicat și ne-a salutat, vizibil fâstâcit. I-am strâns mâna și l-am felicitat pentru alegere.

Privindu-l pe adolescentul bărbat, călit deja de rigorile vieții militare, sau pe bărbatul care a ales să treacă mai repede peste adolescență, parca am re trăit momentele începutului carierei din urmă cu mai bine de 40 de ani. Prima echipare și senzația ca am pășit într-o altă lume, într-o lume care avea să-mi schimbe ireversibil viața, primul pas de defilare bătut pe platoul liceului din strada Brestei, prima deschidere de an școlar cu inima lovind sub vestonul albastru cu mândrie, auzindu-se parcă mai ceva decât talpa bocancului izbită de betonul aleii cu ecou care zguduia clădirile din jur. Privesc acum cu nostalgie către acești tineri. Ne desparte cel puțin o generație; cel mai probabil părinții lor sunt mai tineri decât mine (chiar discutăm asta cu prietenul meu), și le spun ca „un frate mai mare” care a început de-acolo, din clasa de lângă biroul comandantului, că drumul către excelență nu începe pe „câmpul de luptă” ci în sala de clasa, în laborator și pe baza sportivă. Începe cu rigoarea fiecărei dimineți geroase în care ieși la înviorare și îți întinzi cearșaful pe pat.

Generația mea a absolvit într-un an de cotitură istorică și a înaintat pe un drum presărat cu incertitudini. Unii au renunțat și și-au ales alt destin, mulți am continuat și am înnotat cu greu în acele ape tulburi însă principalele caracteristici care ne-au ajutat să reușim au fost: onoarea, disciplina și adaptabilitatea. Onoarea modelează conduita și atrage respectul; disciplina, cea pe care acum o vedeti ca o generatoare de restricții, va asigura libertatea deciziilor de mai târziu iar adaptabilitatea vă va ajuta să vă integrați oricând și în orice condiții. Prietenii pe care le legați acum vor dăinui și vor supraviețui oricăror, altele pe care le veți mai afla de-a lungul vieții. Camaraderia e sfântă iar lucrul în echipă e vital pentru cariera pe care ne-am ales-o. În momentele de cumpănă sprijinul camaradului poate deveni salutar. Excelența trebuie să fie cuvântul de ordine în pregătirea voastră și niciodată nu trebuie să vă mulțumiți cu „e suficient” sau „merge și-așa”. Ofițerul de mâine este oglinda elevului de azi. Când veți simți că vă este greu, gândiți-vă că fiecare general a fost, cândva, un elev cu emoții, dar cu o voință de fier.

Am purtat cu mândrie spiritul acestui liceu prin toate gradele și funcțiile pe care le-am ocupat și o voi face atâta timp cât voi exista. Sunteți „schimbul” nostru de mâine iar societatea românească se uită cu încredere și speranță către voi. Purtați uniforma cu demnitate, învățați cu sârg și conștientizați faptul că voi sunteți elita pe care se va sprijini securitatea acestei țări.

Cu deosebită încredere,
General Locotenent **Cipu Anton Radu**
Absolvent al promoției 1989 a LMTV
BUCUREȘTI

GENERAL-LOCOTENENT CIPRIAN MARIN – ȘEFUL STATULUI MAJOR AL FORȚELOR TERESTRE, ABSOLVENT L.M.T.V. PROMOȚIA 1987

Momentul când am făcut primii pași în cadență mi-a influențat decisiv formarea. Era un alt context, o altă etapă, însă esența învățământului militar rămâne aceeași: rigoare, disciplină și dorința de a evolua.

Am fost parte din această instituție într-un moment aparte al existenței sale, înainte de desființare, într-un cadru care a pus la încercare nu doar capacitatea de adaptare, ci și tăria de caracter. Viața de elev militar a însemnat reguli, program încărcat și responsabilități care au impus un nivel de implicare deosebit, iar timpul părea mereu prea scurt. Acestea pot avea un impact asupra relațiilor personale și asupra vieții de zi cu zi în funcție de nivelul de ambiție și aspirația fiecăruia. Nimic nu era întâmplător, fiecare zi avea un scop bine definit, iar fiecare etapă contribuia la formarea noastră.

Au existat momente dificile, situații care au cerut perseverență și autocontrol. Au fost și momente care au rămas, peste ani, repere vii: satisfacția lucrului dus la capăt, sentimentul de apartenență la ceva mai mare, încrederea câștigată în propriile forțe. Toate acestea au construit, în timp, o bază solidă.

Anii de liceu au reprezentat calea maturizării, au fost anii în care ne-am călit ca tineri militari, ca viitori oameni de încredere ai societății. Însă, dincolo de reguli și uniformă, s-au legat relații autentice. Camaraderia nu era un concept, ci o realitate trăită zi de zi.

Privind retrospectiv, acea perioadă a reprezentat fundamentul pe care mi-am construit viața. Valorile dobândite atunci au rămas constante și au influențat deciziile importante de mai târziu. Nu a fost doar o etapă de învățare, ci începutul unui mod de a privi viața. Pentru că, așa cum se spune, *educația este ce rămâne după ce ai uitat ce ai învățat la școală*.

De-a lungul timpului, liceul a trecut prin schimbări, însă ceea ce îl definește nu s-a pierdut. Spiritul său este dus mai departe de fiecare LM-ist oriunde viața îi îndrumă pașii și de fiecare generație, adaptat vremurilor, dar păstrat în esență.

Pentru mine, acei ani rămân de referință pentru întreaga viață. Și-au pus amprenta asupra modului în care înțeleg valoarea cuvântului, forța camaraderiei, determinarea, responsabilitatea sau absența acestora. Am convingerea că o astfel de formare nu se pierde, ci se regăsește în fiecare etapă a vieții.

Un principiu important pe care l-am adoptat în viață a fost SĂ FIU EU însumi. Am privit cu apreciere către cei mai buni, am încercat să mă ridic la înălțimea lor și m-am străduit să îmi corectez defectele. Rezultatul sunt eu, nici mai bun, nici mai rău, fără a pretinde că sunt altfel sau altcineva.

Șeful Statului Major al Forțelor Terestre
General-locotenent **Ciprian MARIN**

GENERAL DE BRIGADĂ FLORINEL-CRISTIAN DOGARU – CONSILIER AL DIRECTORULUI SERVICIULUI DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE, ABSOLVENT L.M.T.V. PROMOȚIA 1993

Old Friend

Au trecut mai bine de treizeci de ani de când am ieșit pe porțile Liceului Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova, tânăr absolvent, plin de emoții și întrebări despre viitor. Îmi amintesc și astăzi primele uniforme primite în toamna anului 1989: cele de oraș erau noi și elegante, cele de instrucție purtau deja urmele altor generații, iar aproape toate erau nepotrivite pentru noi, niște adolescenți încă firavi. Pentru majoritatea colegilor hainele erau prea lungi, iar pentru mine păreau uriașe. De fiecare dată auzeam aceeași încurajare: „Lasă că o să crești, la anul o să-ți vină bine”.

Primele săptămâni au fost un adevărat șoc. Trecerea de la viața liniștită de acasă la rigorile liceului militar s-a făcut brusc. Programul începea la ora 6:00 cu deșteptarea și înviorarea, continua cu sectoarele și făcutul patului „ca la regulament”, astfel încât banul să sară pe cearșaful perfect întins. Toate acestea se întâmplau înainte de începerea cursurilor. Eram debusolați, încercam să înțelegem reguli noi și un stil de viață complet diferit, însă fiecare dintre noi avea dorința de a demonstra că merită să fie acolo.

În timp, dificultățile ne-au unit. Camaraderia s-a format în orele lungi petrecute pe platou, sub arșița verii sau în frigul iernii, când sprijinul colegului devenea esențial. În liceul militar am învățat că nimeni nu reușește singur. Învățam împreună, împărțeam pachetele primite de acasă și transformam puținul timp liber în cele mai frumoase momente ale adolescenței noastre. Grupul de copii speriați din primul an s-a transformat treptat într-o adevărată familie.

Recent am revenit în cazarma Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”. Totul este modern și diferit față de vremurile noastre, însă sper că esența a rămas aceeași: camaraderia. Când mă întâlnesc cu foștii colegi, chiar și după zeci de ani, ne recunoaștem din priviri aceeași amprentă lăsată de anii petrecuți în LM.

Iar în ultimul timp îmi revine adesea în minte melodia „Old Friend”, apărută anul trecut. Ascultând-o, am avut impresia că descrie exact sentimentul pe care îl trăim atunci când ne revedem după atâția ani: aceeași apropiere firească și aceeași bucurie sinceră de a fi din nou împreună.

Viața ne-a purtat pe drumuri diferite, dar lecțiile învățate acolo au rămas aceleași. De aceea, le doresc tuturor elevilor de astăzi să păstreze mereu vie adevărata valoare a liceului militar: camaraderia.

La mulți ani
COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”!

Gânduri bune tuturor!

Trebuie să recunosc că invitația primită din partea comenzii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova de a contribui cu un articol la revista elevilor vladimirești m-a luat prin surprindere, însă m-a bucurat nespus și m-a onorat deopotrivă... provocarea de a-mi readuce în memorie perioada frumoasă a copilăriei mele petrecută alături de prieteni dragi în Liceul Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova mă motivează, dar mă face și să mă simt împlinit.

Acum 37 de ani, alături de alți copii veniți din toate colțurile țării pășeam cu emoție în suflet, dar și cu ceva teamă de necunoscutul pe care îl aveam în față, în cazarma liceului militar din Craiova... să ajung militar era tot ceea ce îmi doream de mic copil, însă evident că atunci nu înțelegeam pe deplin greutățile și responsabilitățile acestei nobile profesii. La admitere, concurența a fost serioasă, probele fizice nu au fost deloc ușor de trecut, iar probele de concurs au fost deosebit de dificile, însă la finalul tuturor acestora am reușit să fim admiși... dar greul abia apoi a început! Prima perioadă, imediat după admitere, a fost cea mai dificilă pentru noi toți, mai ales pentru cei prea mult obișnuiți cu confortul și grija pentru noi a celor de acasă, însă, încetul cu încetul ne-am obișnuit cu viața cazonă... la urma urmei, nimic nu era excesiv de greu, iar alături de noi erau instructorii militari și profesorii care ne îngrijeau ca pe copiii lor. Tot atunci s-au legat prietenii pentru o viață întreagă, am înțeles cu adevărat ce înseamnă camaraderia, spiritul de sacrificiu și voința de a lupta și izbândi indiferent de condiții. Prietenii pe care i-am câștigat în anii de liceu militar sunt prieteni pentru totdeauna, oameni alături de care am trecut și prin momente fericite, multe!, dar împreună cu care am cunoscut și ceea ce înseamnă cu adevărat momentele dificile și provocarea de a trece peste acestea. Apoi, după ce am absolvit liceul militar, fiecare dintre noi s-a îndreptat pe drumul ales, niciodată ușor, dar care ne-a definit cariera de militari, formându-ne ca oameni. De fiecare dată când ne revedem o facem cu mare plăcere!

Vouă, elevilor de astăzi ai Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova, vă transmit respect, admirație și prețuire! Vă respect pentru alegerea pe care ați făcut-o atât de devreme în viață... vă doresc să fiți sănătoși și puternici, să vă realizați pe deplin toate dorințele, toate visurile voastre. PER ASPERA AD ASTRA!

La mulți ani
COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”!

Cu recunoștință,
General de brigadă **Vlăduțoiu Bogdan-Constantin**,
Inspector șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Oltenia” al județului Dolj,
absolvent al Liceului Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova, promoția 1993

GENERAL-LOCOTENENT (RZ) ADRIAN TONEA, LOCȚITOR AL ȘEFULUI STATULUI MAJOR AL APĂRĂRII ÎN PERIOADA REÎNFIINȚĂRII C.N.M.T.V.

Au trecut, așadar, zece ani. Sunt mulți, sunt puțini – greu de spus. Tot așa cum greu putem stabili dacă e mai important ceea ce s-a făcut decât ceea ce se află pe lista proiectelor.

Încercând un răspuns, cred că anii nu sunt niciodată mulți sau puțini. Important este dacă o anumită perioadă de timp s-a scurs în van sau dacă pe răbojul neiertător pot fi consemnate fapte de luat în seamă.

Astfel, ceea ce s-a făcut acum 10 ani și de atunci încoace înseamnă nu un început ci, de adevăratelea, un fundament trainic pentru tot ce va urma. Iar ceea ce va urma este, în fapt, ce doresc să vă reprezinte pe voi, vladimireștii, și mai mult decât înfăptuirile de până acum.

Am citit undeva că organizațiile sunt ca automobilele – nu merg singure decât la vale. Iar acestea pentru a funcționa au nevoie de oameni. Acei oameni potriviți să renască tradiția și spiritul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova au fost la locul și în momentul potrivite. Sunt cei care au înțeles că reînființarea acestei instituții de învățământ militar liceal este o necesitate și o oportunitate atât pentru Ministerul Apărării Naționale, cât și pentru învățământul românesc. Tradiția Liceului „Dimitrie Sturza” și performanțele în timp ale Liceului Militar „Tudor Vladimirescu”, desființat în 1998, ne-au determinat ca în 2016 să reînființăm Colegiul Militar în Cetatea Banilor.

Astfel de oportunități apar destul de rar într-o carieră militară: să construiești și să investești în viitor. Această școală a fost creată din dorința de a oferi educație de calitate și un loc în care copiii să crească nu doar intelectual, ci și ca oameni. Cu pași mici, dar siguri, instituția a crescut de la an la an, formând generații de elevi care au dus mai departe valorile tradiției, educației, ale respectului și responsabilității.

În acești zece ani, școala a devenit mai mult decât un loc unde se predau lecții. A devenit o comunitate.

Acum, la ceas aniversar, după 10 ani de la momentul startului și 145 de ani de tradiție, doresc acestei școli minunate drum bun în continuare și viață lungă!

Sunt mândru ca m-am aflat aici!
General-locotenent (rz) Adrian Tonea

PER ASPERA AD ASTRA!

În urmă cu 10 ani am luat decizia de a accepta să fiu parte a proiectului de reînființare a colegiului și constat și acum că a fost una dintre deciziile bune pe care le-am luat în viața profesională. A fost un început dificil, după o perioadă lungă de la desființarea colegiului, iar noile circumstanțe au necesitat mult efort și determinare. Curând după reînființare au început să apară și rezultatele muncii întregii echipe profesionale în colaborare cu reprezentanții MAPN din conducerea colegiului, astfel că numele Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” a căpătat substanță și vizibilitate la nivel local și național.

La sărbătorirea a 10 ani de la înființare, le doresc tot binele tuturor celor care au înțeles misiunea specială pe care o au în formarea viitoarelor cadre militare ca adulți responsabili. Este important în viață să echilibrezi lucrurile și prin construirea ta ca om.

Mult succes în continuarea formării personale și profesionale, iar colegilor mei, putere să depășească bariere autoimpuse sau impuse, pentru că scopul suprem trebuie să fie formarea unor generații responsabile de absolvenți!

La mulți ani Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”!

Director adjunct 2016-2023,
prof. **Zamfirică PETRESCU**

PROFESOR FLORENTIN NICOLAE – DIRECTOR C.N.M.T.V. ÎN PERIOADA 2023 – 2025

La ceas aniversar

În anul 2016 auzeam la radio următoarea știre: „- S-a luat hotărârea reînființării Liceului Militar din Craiova sub denumirea Colegiul Național Militar *Tudor Vladimirescu*.”

În acel moment nu conștientizam cât va însemna acest lucru pentru cariera mea. Un an mai târziu, am ajuns să fac parte din echipa care pune bazele acestui proiect ambițios.

Astăzi, ne uităm în urmă cu mândrie. Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” nu mai este doar o clădire reabilitată, ulterior nouă, ci este un organism viu. În acest deceniu, am văzut rezultate extraordinare obținute de elevii acestui colegiu la examenul național de bacalaureat, la examenele de admitere în instituțiile de învățământ militar superior, premii la olimpiade și concursuri școlare. Am demonstrat că reînființarea nu a fost doar un eveniment festiv, ci o investiție necesară și de succes în viitorul copiilor noștri. În acești zece ani am transformat o dorință a comunității, nu numai craiovene ci și oltene, într-o realitate educațională solidă.

Acest lucru nu ar fi fost posibil fără un personal (cadre didactice, militare, personal auxiliar) dedicat. Am avut șansa de a participa la renașterea acestei prestigioase instituții de învățământ militar și ca profesor, dar și ca director adjunct. Pentru asta le mulțumesc celor care au avut încredere în mine: domnul colonel Gheorghe Boboc, domnul director Zamfirică Petrescu, domnul colonel Leonide Cune și domnul colonel Ovidiu Plopan.

Pe parcursul anilor petrecuți aici am participat la numeroase activități care mi-au permis să mă dezvolt din punct de vedere profesional și am pus umărul la formarea unei adevărate familii.

Să nu îi uităm și pe beneficiarii principali ai actului educațional, elevii. Ei sunt dovada vie că efortul nostru merită. Indiferent că sunt în băncile școlii acum sau că sunt deja studenți ori profesioniști, poartă cu ei spiritul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”. Sunt ambasadorii noștri și motivul pentru care, în fiecare dimineață, acest loc prinde viață.”

Un deceniu reprezintă doar începutul. Trecutul onorează, dar viitorul obligă. Colegiul trebuie să rămână o școală a inovației, a respectului și a performanței. Următorii 10 ani vor fi despre digitalizare, despre adaptarea la o lume în continuă schimbare, dar mai ales despre păstrarea valorilor care ne fac umani.

La mulți ani, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”!

Profesor **Florentin NICOLAE**

**CONSECVENȚA EDUCAȚIONALĂ ȘI
OPORTUNITĂȚILE DE EDUCAȚIE ȘI
INSTRUIRE DE EXCEPȚIE - CHEIA DE
BOLTĂ A PERFORMANȚELOR CNMTV
LA ANIVERSAREA A 145 DE ANI DE LA
ÎNFIINȚARE**

Amintiri. Am fost elev al Liceului Militar „Tudor Vladimirescu” în perioada 1979-1983. Anii de liceu au fost minunați dar și foarte grei pentru acele timpuri. Am învățat mult! Era principala preocupare. E drept că nici nu existau alte tentații, ca astăzi. În acei ani am pus bazele culturii generale, necesare oricărui militar într-o carieră de succes. Am înțeles, pas cu pas, principalele reguli și privațiuni ale carierei militare. Am reperat primele modele de comportament demne de urmat, deopotrivă din rândul profesorilor dar și al cadrelor militare!

Dacă nu aș fi urmat cariera militară, poate că, aș fi fost un bun profesor de limba și literatura română sau, poate, un inginer de telecomunicații... Destinul a făcut să devin militar. Ofițer de comunicații și informatică. În timp am avut și șansa de a deveni comandant de unitate militară independentă. O mare onoare. Cu extrem de multe obligații și responsabilități. Am încercat să mă achit de acestea cu profesionalism, demnitate, grijă față de oameni, respect față de colaboratori și subordonați. Am realizat, împreună cu echipa mea de comandă și cu staff-ul, multe lucruri minunate de care sunt extrem de mândru. Secretul: respectul pentru lege, pentru cei din jur, pentru foștii comandanți și profesori, lucrul în echipă, încrederea în oameni și mult, mult suflet...

La 33 de ani de la absolvirea liceului militar am avut onoarea de a primi misiunea de a reînființa Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” și de a fi numit comandantul acestei prestigioase instituții de învățământ preuniversitar militar. Nu voi uita niciodată cuvintele decidentului militar din anul 2016 în legătură cu unul dintre principalele argumente pentru reînființare: „să acordăm o șansă copiilor din regiunea Olteniei și nu numai, care pot și vor să învețe carte dar nu au posibilități materiale!”.

Reflecții. Învățământul preuniversitar actual, în care și Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” este parte, se află în plin proces de transformare. Programul național de pilotare curriculară alternativă este o realitate a anului școlar 2025-2026. Procesul trebuie accelerat și crescut exponențial la nivel național. Și pentru colegiile militare va ridica provocări care vor trebui abordate cu specialiști din învățământul militar -preuniversitar și universitar - dar și cu personal didactic cu experiență precum și cu cadre militare-absolvenți mai tineri sau... mai puțin tineri.

Pentru că învățământul preuniversitar, alături de infrastructură, politici de echitate, resursă umană consistentă și management școlar, înseamnă și impact social asupra comunităților, cred că și acesta este un important aspect care trebuie să genereze preocupare din partea managerilor militari și civili la nivel local și național. Elevul de colegiu militar interacționează des cu familia în zilele de azi.

Familia are un rol important, demonstrat, în actul educațional (alături de personalul didactic și cel militar). Dar familia are și responsabilități (nu doar drepturi)! Familia și-a asumat, după admitere, alături de elevul minor de colegiu militar, la semnarea contractului de școlarizare, anumite responsabilități. Acestea sunt obligatorii! Nu sunt opționale! **Familia TREBUIE să susțină elevul militar în demersul complex, dorit, de a deveni absolvent și ulterior student militar, cu finalitatea de a fi înălțat la primul grad de ofițer, cel de sublocotenent!**

Gânduri. În final aș dori să apreciez că **procesul de evoluție al Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” este unul de succes!** Are, în cei zece ani de la reînființare, numeroase și importante rezultate obținute de elevi la olimpiade și concursuri locale, regionale naționale și europene! De asemenea sunt de remarcat realizările științifice și de mentorat ale personalului didactic! Pentru toate aceste realizări și nu numai, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” a devenit deja ȘCOALĂ EUROPEANĂ și astfel se poate afirma că a intrat în etapa de consolidare instituțională ca entitate de învățământ preuniversitar militar de importanță națională.

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” este un reper educațional! Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” este un brand! Brandul dă oamenilor măsura lucrurilor-un indicator cu privire la nivelul așteptărilor lor și asigurarea că promisiunile vor fi ținute. Unii, le-ar spune emoții! **Asta deopotrivă este onorant dar și obligă!**

La mulți ani Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”!

La mulți ani tuturor profesorilor și absolvenților de-a lungul timpului!

La mulți ani tuturor celor care au activat în această instituție de prestigiu de-a lungul anilor!

Pioasă recunoștință celor din marea familie a „pandurilor” care, după ce și-au îndeplinit menirea aici pe pământ, s-au mutat la Ceruri!

Am onoarea să vă salut pe toți cei din marea familie a „pandurilor” și să vă doresc ani mulți cu sănătate!

Să ne revedem sănătoși la aniversarea a 150 de ani!

MÂNDRU SĂ FIU „PANDUR”!

Col.rz.dr. Gheorghe DINCĂ

COLONEL (RZ.) OVIDIU PLOPAN, COMANDANT C.N.M.T.V. ÎN PERIOADA 2017 – 2019

Motto: „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa.”

Regele Ferdinand al României

În urmă cu ceva timp, într-o emoționantă reîntâlnire, după 20 de ani, a unei promoții din Liceul Militar „Tudor Vladimirescu”, eram martor al momentelor de bilanț și realizări povestite. Organizatorii au pigmentat întâlnirea utilizând imagini proiectate pe un ecran al sălii, de unde fiecare protagonist al întâlnirii zâmbea la vârsta de 18 ani. Inocența acelor priviri avea ca și corespondent în prezent un set de „Oameni, Caractere, Destine și Valori” ce s-au format în spiritul promovat între zidurile instituției. Constatam cu plăcută admirație cum foștii elevi și profesorii lor se identificau cu această “Cetate a pandurilor” ca parte esențială a dezvoltării personalității lor.

În anul 2016, după 18 ani de tăcere și resemnare, porțile au fost din nou deschise. Eram parte a echipei ce avea ca obiectiv nu numai reînființarea pur tehnică a Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, ci și plămădirea spiritului vladimirescian, cel atât de bine reflectat în întâlnirea foștilor absolvenți. Fiecare om sau grup a avut rolul său. Pentru mulți obiectivul era unul cu totul nou, “ridicau o școală”. Rezonanța mesajului era puternică, iar dorința de a reuși, una pe măsură. Efortul colectiv a fost imens. Orele și zilele erau dedicate ideii de a învinge greutățile și a trece obstacolele în timpul avut, astfel încât, la început de septembrie, debutul anului școlar, să găsească noua instituție pregătită administrativ, logistic și didactic.

Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017 reprezintă un moment de referință și sărbătoare. Inima liceului bătea din nou prin pieptul celor 200 de noi elevi ai Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”. Lumina vie din ochii lor privea cu firească curiozitate spre colegi, dascăli sau instructorii militari. Părinții își încredințau copiii cu credință și speranță în priceperea și profesionalismul unor oameni noi. După această zi, personalul didactic auxiliar și cel militar și-au asumat misiunea nobilă de a le îndruma pașii în vastul domeniu al științelor, de a veghea asupra personalității lor, de a le transmite valorile culturale și socio-militare ale generațiilor trecute. În anii ce au urmat rezultatele obținute au fost deosebite. Participarea instituției la activități didactice, militare, culturale sau sociale, implicarea permanentă în dezvoltarea de noi proiecte educative, au poziționat colegiul în postura de „model de urmat”, devenind astfel „o școală respectată și apreciată”.

Festivitățile de încheiere ale anilor de învățământ sunt momente de emoție și împlinire pentru elevi și familii și de bilanț pentru colegiu. Ele aduc în prim plan bucuria firească a reușitei după un an de efort și muncă. La ultima astfel de activitate, la care am participat, sentimentul reușitei a fost amplificat prin două mesaje transmise. Cel al unuia dintre părinți, care prin cuvinte simple de recunoștință, spunea „Niciunde nu se face carte ca aici.” și cel al șefului Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii, domnul general maior Valentin Becheru, care admirativ încheia cuvântul său, astfel: „Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” este o instituție ce emană spirit.”.

Prin semnificația acestor mesaje, astăzi, transmit atât felicitările, cât și mulțumirile mele întregului personal. A fost un drum lung, dar mai ușor de trecut alături de dumneavoastră, stimați colegi și colaboratori. Sunt mândru că am făcut parte din această echipă deosebită. Mult succes și păstrați viu acest spirit!

VIVAT COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”!

PROFESOR ALEXANDRA MARCU – DIRECTOR C.N.M.T.V.

„Per aspera ad astra”: 145 de ani de zbor spre excelență

Marcăm, în acest an, un moment cu profundă semnificație pentru învățământul liceal militar românesc: 145 de ani de tradiție, excelență și continuitate în formarea generațiilor de tineri, sub semnul onoarei și al disciplinei.

Rădăcini și transformări

Pentru Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, această aniversare reprezintă mai mult decât un reper în timp; este celebrarea unei istorii construite prin devotament, caracter și dragoste de țară, o istorie purtată mai departe, generație după generație, de profesori și elevi deopotrivă.

Rădăcinile noastre coboară până în anul 1881, când a fost înființată prima „Școală a Fiilor de Militari”. De-a lungul timpului, instituția a cunoscut diverse transformări – de la Gimnaziul Fiilor de Militari, înființat în 1902, la prestigiosul Liceu Militar „D.A. Sturdza”. Deși vremurile au impus uneori schimbări de sediu sau de denumire, spiritul vladimireștilor a rămas neclintit. Suntem, astăzi, moștenitorii unei cetăți a spiritului, care a supraviețuit războaielor și transformărilor sociale, păstrându-și neatinsă misiunea de a forma caractere puternice, oameni ai datoriei și tineri dedicați valorilor fundamentale ale societății românești.

Excelența ca standard

În prezent, colegiul nostru reprezintă un simbol al performanței. Rezultatele deosebite obținute la examenele naționale, rata ridicată de admitere în academiile militare, precum și succesele elevilor la olimpiade și concursuri confirmă faptul că, aici, excelența nu este doar un obiectiv, ci un mod de a fi. Dincolo de cifre, ne mândrim cu proiectele și parteneriatele educaționale dezvoltate de-a lungul timpului, care demonstrează capacitatea colegiului de a îmbina tradiția cu deschiderea către viitor, formând tineri pregătiți să răspundă provocărilor unei lumi moderne.

Această prestigioasă istorie este scrisă zi de zi de oameni excepționali. Profesorii și cadrele militare ale colegiului sunt mai mult decât formatori de competențe; sunt modele de conduită, mentori și adevărați arhitecți ai caracterelor. Prin profesionalism, exigență și dedicare, ei reușesc să transforme fiecare lecție într-o adevărată lecție de viață.

La fel de important este și rolul elevilor noștri, care dau sens și continuitate acestei tradiții de elită. Tinerii vladimirești se remarcă prin disciplină, seriozitate și spirit de echipă.

Privind cu încredere spre viitor

Voi, dragi elevi, sunteți mândria colegiului nostru! Purtați cu demnitate uniforma care i-a onorat pe înaintașii voștri și amintiți-vă mereu că faceți parte dintr-o familie unită prin respect, sub deviza: „*Per aspera ad astra*”!

În acest moment aniversar, să privim cu mândrie spre trecut și cu încredere spre viitor, convinși că spiritul vladimireștilor va continua să inspire generațiile ce vor urma!

Vivat, Crescat, Floreat!

La mulți ani, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”!

145 de ani de învățământ militar - 10 ani de colegiu militar la Craiova

În aprilie 2016 puțini credeau în readucerea învățământului militar în Cetatea Băniei. Important este că aceia care au crezut, au reușit!

Nu aveam, la vremea respectivă, experiență în ceea ce însemna organizarea învățământului liceal, deoarece activitatea educațională avea ca temelie structura unui batalion de instrucție care își câștigase renumele prin instruirea a mii de soldați, conșcripți sau voluntari în arma comunicații și informatică, pentru a asigura nevoile Armatei României în acest domeniu.

Se făceau planuri de demolare a jumătate dintre clădirile din unitate și de construire a unui campus modern liceal, de asigurarea unui corp didactic, prin transfer din unitățile de învățământ din județ, care să pună bazele formării tinerilor vladimirești. Puțini credeau, dar s-a întâmplat!

Da, așa s-a început, cu 20 de cadre didactice, cu 200 de elevi și cu cadre militare care au acceptat provocarea înființării Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”.

Pentru că fiecare zi a fost o provocare, fiecare an de învățământ un câștig, iar fiecare reușită ne obliga la mai mult, la autodepășire pentru a intra în elita învățământului județean și cea a învățământului militar. Colegiul a ajuns la o cifră de școlarizare de 168 de elevi pe an de studiu, și-a dublat numărul de cadre didactice și instructori și a fost realizată cea mai modernă instituție de învățământ liceal.

Am crescut an de an, am realizat un campus liceal modern, dar cel mai important în Neverlandul de pe Vasile Alecsandri nr. 91 au fost formate 10 generații de panduri care au reprezentat și reprezintă cu mândrie culorile colegiului oriunde se află. Generații trecute care reprezintă un exemplu pentru cele viitoare, generații întregi care au învățat aici cum să nu renunțe, cum să fie corecți, cum să fie oameni și pentru care există în sufletul nostru mare din Cetatea Vladimireștilor emoție și bucurie! Am convingerea că vor duce mai departe ce au primit: curiozitatea, disciplina și curajul de a încerca din nou.

Deviza colegiului „Per aspera ad astra” ne-a călăuzit pe toți zi de zi și astăzi, la ceas aniversar, colegiul a devenit un competitor de luat în seamă la toate concursurile și activitățile la care participă.

Acum, când sărbătorim 145 de ani de învățământ militar la Craiova și 10 ani de la reînceperea învățământului militar liceal, vreau să mulțumesc tuturor celor care au făcut ca acest lucru să se realizeze și să-i asigur pe toți, cadre militare, cadre didactice, personal civil contractual și elevi, că au un loc special în inima mea.

La mulți ani vladimirești oriunde vă veți afla!

COLONEL GHEORGHE BOBOC – COMANDANT C.N.M.T.V.

Anul 2026 este unul aniversar pentru învățământul militar din Cetatea Băniei, reprezentând 145 de ani de tradiții militare și, nu în ultimul rând, 10 ani de la reînființarea instituției noastre prestigioase sub denumirea de Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova. Pentru mine, ultimii șase ani petrecuți la comanda colegiului reprezintă **cea mai nobilă misiune** executată vreodată. În această perioadă am crescut prestigiul, menținând în fiecare an procentul de promovare de 100% la examenul național de bacalaureat, obținând, în fiecare an, rezultate deosebite la olimpiadele și concursurile școlare județene, naționale și internaționale.

Astfel, piatra de temelie pusă la 1 septembrie 1881 pentru a ridica al doilea liceu militar din țară după cel de la Iași, sub denumirea de *Școala fiilor de militari*, dăinuie peste timp chiar dacă, de-a lungul anilor, instituția a parcurs mai multe procese de transformare, desființare și reînființare. În ultimii ani comanda colegiului a pus accent pe dezvoltarea instituției pe mai multe paliere. Pe linia învățământului, pe lângă obiectivele de bază legate de pregătirea academică, s-au desfășurat activități pentru dezvoltarea elevilor noștri atât prin asigurarea condițiilor de pregătire suplimentară, cât și prin prezentarea unor obiective istorice din zona Olteniei, prin participarea la evenimente culturale și activități sportive organizate de comunitatea locală.

De asemenea, vladimireștii au învățat să empatizeze prin participarea la acțiunile Taberei Bucuriei sau la acțiuni caritabile, inclusiv organizate de ei în colegiu. În cadrul proiectelor ERASMUS elevii au beneficiat de experiențe inedite atât din punct de vedere militar, prin parteneriatul cu Colegiul Militar din Lisabona, precum și educațional, prin interacțiunile cu elevi din Grecia, Turcia, Ungaria sau Macedonia.

Din punct de vedere administrativ am reușit să oferim elevilor militari noul campus al colegiului format dintr-un pavilion învățământ, pavilionul cazare cu 240 de garsoniere de trei locuri, un bloc alimentar pentru prepararea și servitul mesei, o sală de sport multifuncțională, aula cu 600 de locuri, infirmerie modernă, precum și alte facilități necesare. Odată cu refacerea bazei sportive exterioare și cu finalizarea poligonului redus de tragere, colegiul nostru va deveni un reper între colegiile militare și nu numai. Cea mai mare contribuție a colegiului nostru consider că o reprezintă absolvenții care au reușit să acceadă la cele mai bune academii militare și care, am convingerea, vor contribui, pe parcursul întregii lor cariere, oriunde s-ar afla, cu și mai multă plus-valoare la prestigiul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova. Vă voi urmări cu bucurie realizările viitoare, dragi vladimirești! La mulți ani Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova! La mulți ani tuturor vladimireștilor!

Cu deosebit respect,
Comandantul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova,
Colonel **Gheorghe BOBOC**

PER ASPERA AD ASTRA!